Td005_27

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.